

Yiyiniz içiniz ancak israf etmeyiniz (Araf 31)

[Banu Atabay'ın lezzetler.com Yemek Tarifleri Sitesi](http://BanuAtabay.in.ilezzetler.com)

BAS GELSİN

Son yıllarda Türkiye'de görüntü çok değişti. Artık her şeyin güzel görünmesi gerekiyor, sadelik, yalınlık, mütevazılık geçer akçe değil. Her şey gösterişli, her eşya son model olmalı. Özellikle marka elbiseler giyilmeli, yakışması ya da yakışmaması hiç önemli değil. Önemli olan belli bir etikete sahip olması.

Türk insanının kendinden uzaklaştığı ama nereye yaklaştığı belirsiz bu tutum, aslında israf alışkanlığı edindiğinin bir göstergesi "nasıl olsa kredi kartıyla, ne olacak canım taksitle, herkes alıyor bende de olsun" düşüncesiyle ne yaptığını bilmez bir toplum olduk.

Halkımız mutlaka senede bir de olsa tatile çıkacak, yeteri kadar parası olmasa da, dağ gibi borcu olsa da. Üstelik bu tatiller basit konaklama tesislerinde yapılamaz. Birkaç yıldızlı otellerde kalacak ki, tatil anılarını anlatırken arkadaşlarına mahcup olmasın.

Son Çeşme gezimizde yolumuz 5 yıldızlı bir otele düştü. Bunu ben de hava olsun diye söylemiyorum, işimiz gereği her gittiğimiz yerde otellere uğrarız, bu seferki otel değil sanki bir AVM gibi kalabalık, girenin çıkanın haddi hesabı olmayan bir yendi. Fikir edinmek için sorduk, boş oda mevcut değilmiş fiyat bir gecelik 730 lira ve oda yok. Kuaföründe saç kesimi 80 lira, bir öğün yemek 65 lira, 1 şişe maden suyu 8 lira ve yer yok. Her katı, bütün kafeleri, düğün yemeği, (pardon wedding dinner) verilen salonları, kır düğünü mekanı (bir papaz eksiğiyle) tıklım tıklım. Anneler, babalar eğlenirken çocuklara da soytarı elbisesi giymiş ablalar eşlik ediyor.

Restoran kısmına gidiyorsunuz, şerbetli sütlü tatlı büfesi, et, tavuk, balık köşesi, garnitür ve salata büfesi, şarap menüsüyle binlerce çeşit yiyecek sizi karşılıyor. Açık büfe bol bol yemek yemek için değil, sanki israf etmek için. Şunu da söylemeden geçmeyelim; müşteriler boş masa bulmak için sıra bekliyorlar.

Tuvaletlere giriyorsunuz fayanslar, aynalar saraylara yakışır şekilde. Markalı, renkli, tuvalet kağıtları her yerde bulunmaz türden. Hanımlar tuvalete giriyor, lavaboya uğramadan gidiyor. Osun kıyafetleri nasıl olsa şık, saçları düzgün, ellerini yıkamışlar yıkamamışlar kimin umurunda. Tek değer güzel görünmek değil mi?

Turkuazın rengi berrak havuzu, etrafında şemsiyeli şezlongları ne kadar da huzur verici. Hele şemsiyenin sapındaki düğmede garson çağırmak için yazılı emir kipi çok vurucu "bas gelsin" üstelik meyve suyunda indirim de yapmışlar, 1 bardağı 12 lira, mahrum kalınmamalı sudan ucuz. Düğmeye basıyorsunuz, kızgın güneşin hararetini buzlu meyve suyu gideriyor.

Müşterinin her türlü maddesel ve görsel ihtiyaçları en güzel şekilde düşünülmüş ve güler yüzlü personel tarafında kibarca karşılanıyor. Bir misafirin resepsiyondaki görevliye mescidin nerede olduğunu sorduğunu duydum. Personel önce duraksadı sonra aldığı eğitim gereği gülümsedi ve ııı layarak "mescit yok ama belki bir oda ayarlayabilir miyim bilemiyorum" dedi. Müşteri görevliyi daha fazla zor durumda bırakmamak için "neyse ben dışarıda kılarım" dedi ve ayrıldı. İşte o an anladım ki; halkımız sadece dış görünüşten ibaret, içeriğini ve maneviyatını yitirmiş ama bunun farkında bile değil. Yüreği parıltılı, 5 yıldızlı bir hayat yaşama isteği taşıyor, dünyada bulunma gayesini, ibadet gereksinimini düşünmüyor, keşke müşterinin mescit ihtiyacı "bas gelsin" kadar kolay olabilse, keşke insanlar nasıl göründüklerine özen gösterdikleri kadar ruhlarını rötuşlamak için biraz gayret etseler ne güzel olurdu.

Banu Atabay
10.7.2012

